

Islazi svakog četvrtka u
11 sati prije podne.

Nestiskani dopisi se ne vraćaju,
nepotpisani netiskuju, a ne-
frankirani neprimaju.

Predplatnički poštarnica stoji:
10 K u obče, 1 na godinu
4 K za sejala, 1 na godinu
ili 5 K —, odn. K 2 — na
pol godine.

Izvan carevine više poštarnica.

Pojedini broj stoji 10 h, koli u

Puli, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Gulia br. 5 te prima stranke
osim neđejice i svetka svaki
od 11—12 sati prije podne.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neslogom sve pokvaru“. Narodna poštovica.

Tel. tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavač Stepe Gjičić. U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sve naši predplatnici, koji nam ne odgovore do 15. marta 1900. na naše upite, smatrat ćećemo kao sporazumno sa našom nakanom glede 2 putnoga izdanja „Naše Sloga“ na čedan. Tko dake s time nije zadovoljan, neka nam odgovori bezobjavno. Dostavljamo, da su pozdravili veseljom našu nakanu svi oni, koji nam doselje odgovorise! Uredništvo i upravljenje.

**Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru**

**Zlo u Beču, gore po
Rotarih.**

Dosta je poučnoga iz carevinskog vijeća od 22. prošlog mjeseca, odkad se je opeta otvorilo, do danas.

Vladina izjava, duga je preduga za program. Obecuje toliko toga, da uz najbolju volju nije moguće vjerovati, da bi se izpuhlo, što je obećano. Nećemo reći, da vlada neima k tomu dobre volje. Ali pogrešila je po svoj prilici u tom, što je zastupnike pozvala na razpravljanje prije nego li se je do čega stalnoga došlo u pregovorih, što jih izvan parlamenta pod vodstvom vlade bili započeli zastupnici česki i njemački za uređenje jezikovnoga pitanja u Českoj i Moravskoj.

Ovako, dok nije ništa konačna dogovoreno, zastupnici u parlamentu drže svaki svoje stanovište i neodstupaju od njega, pak je teško doći do mirnog razpravljanja i do odluka, koje bi se ticala obće koristi. Evotinom primjera u nekim znanimenitih pitanjih:

Na redu je, da zastupnici razprave i odobre zakon o novacenu vojske. Ako taj zakon na dobu nebude glasovan, eto ti neprilike, jer ga onda vlada mora uzakoniti po § 14., to jest sama odrediti što treba. Ali bi zato moral parlamenat prije odgoditi, zastupnike poslati kući, pak izdati naredbu podpisani od svih ministara, da posto nije parlamenat skupa, a sile je unovaciti momke, jer nemaju država ostati bez vojske, zato da se dozvoljuje tolik i tolik broj, kao i dosada bivaše.

Naravša je, da bi vlada mnogo radje, da taj zakon odobri barem većina parlamenta, a još bi radje da nebude nitko protivan.

Većina zastupnika, kako se već sada znaće, glasovala bi za taj za-

kon, ali se je bojati, da će Česi i proti njemu činiti obstrukciju, to jest zatezati sa drugimi predloži i govoriti tako, da onaj zakon nemaju na dobu doći u razpravu.

A kad i to nebi pomoglo, onda činiti što su činili Niemci, makar si-lom zabraniti, da se nerazpravlja ni neglasuje ob onom zakonu. To se zove najžešća nedaća ili obstrukcija. Tim nije rečeno, da su Česi proti državi, jer su druge pute dobrovoljno dozvoljavali novacene i još će, nego oni hoće da pokažu kako vlada proti njihovoj volji nemaze da se održi. Oni su do kraja razjareni, što jim u ovo novo ministarstvo nepopravljivice, koja jim se je tariošla.

Udobrovoljili bi se, kad bi vlada uvela porabu českoga jezika u urednim barem onđe, gdje je čisto pučanstvo česko. Ali vlada se boji to učiniti, držec da bi se opeta Niemci dali na obstrukciju, pak smo pri starom plesu. Eto razlog, zašto imaju pravo oni koji kažu, da je parlament sazvan pre ran o, dok se nije bilo načistu hoće li se i dokle će se pogoditi Česi s Niemicima.

Druga je poteskoća glede velikih željezničkih gradnja, koje hoće vlada da izvede i zato pita dozvolu za jedno pet stotina milijuna kruna. Polovica tog troška isla bi u trošak druge željezničke svezne gornjih krajeva sa Trstom. Dok bi se radilo samo o željeznicu iz Beljaka i Celovca na Jesenice u Kranjskom, pak preko Bohinja na Goricu i preko Općine u Trst — sv. Andrej, neima se prigovora, nego od Koruške napred na sjever kroz Tavernske planine, željeznicu bi više koristila južnjoj Njemačkoj, dakle drugoj državi, nego li českim zemljama. I tu se je dokle bojati, da se Česi uzprotive zubi i nokti; jer oni kažu, da zašto bi tolik trošak dozvoljavali vladi, koja jim nedaju njihove pravice za porabu jezika, a povrh toga hoće da gradi željeznicu, koja će više koristili Njemačem druge države, nego li českim zemljama.

Treća je pitanje predsjedništva u carevinskom vijeću. Kako naši čitatelji znaju, pod konac lanske godine bili su Niemci podigli buku proti dru. Ferjančiću rad njegova govora o Celju. Radi mira i za volju većine, odrekao se je dr. Ferjančić podpredsjedništva, odklonio je i drugi član našega kluba tu ponudu, te je bio izabran Poljak dr. Pientak.

Nu kad su zatim počeli dogovori između vlade i Niemaca, eto ti na jedanput Pientak ministar za Galiciju, a prvo mjesto podpredsjednika uslijed toga izražnjeno. Očito je, da je to učinjeno tako u namjeri, da prvi podpredsjednik bude Niemac i to je dan od najžešćih, neki Prade.

Desnica, u kojoj je i naš klub, malo da se nije razbila pri dogovaranjih, kako da se vlada gleda toga pitanja. Jer svakomu je bistro, da ako su naši ustupili mjesto Pientaku, učinili su to jer je i on Slaven; ali nebi mogli pogutati, da biraju Prada, ljutog Niemca, a da od tri predsjednika nijedan nebude Slaven. Možda se budi kako izlazak nadje u tom pitanju, i ako se nadje, te bude ipak jedan Slaven među predsjednicima, bili će poglavita zasluga našeg kluba, koj se je ovaj put nešto odrešitijim pokazao. Ali pitanje će biti izglađeno samo na vidik; istina će ostati ta, da desnica nije onako složna i jedinstvena kako bi morala biti.

Cetvrti veliko pitanje, koje neda mira, jest radničko. Od više tjedana traje štrajk u velikih uglijenim Moravske, Ostrave, Kladne itd. Na tisuće radnika neće da radi, zahtjevajući polaščice glede vremena svakodnevne radnje i poboljšice u plaćah i tužeći se, da gospodari rudnika skupljaju milijune od težačkoga znoja. Vlada je na usta ministra Giovannelli dala izjavu, koja nije zadovoljila socialiste, paće ni druge mnoge, jer je izjava bila malo čudna. Takovo pitanje, ogromne znamenitosti treba obećati riesiti malo drugačije i brže, nego li tim, — kao što je ministar izjavio, — da će se sve strano proučavati. Socialiste kažu, kada li će tomu kraj biti, ako svaki novi ministar bude jedva stao „proučavati“. Tu jim se nesmisje ni krivo dati.

I tako je prilika, da takodjer socialisti počnu žešće se opirati u parlamentu, pak eto nove neprilike.

Kad se sbroji sve skupa, onda nije možda preveć, ako rečemo, da neće dugo potrajati ovaj parlament, ili neće dugo ovo ministarstvo. Nauči se čini, da skupa nemogu živiti, jer se skupa nisu rodili, niti se istom hrano živili.

Pita se, što će doći posle toga? Naš jedan zastupnik, baš iz Istre, reka je na to, da nas neima glavoboliti za ono što će doći. Ili parlament, ili bez njega, za naš je puk svejedno. Tko je gol, on se nemože veseliti nego takovoj promjeni da bude mogao biti zaodjenut, bos, da bude mogao biti obuven, neuk, da bude naučen, gladan da bude nasićen.

Ovakvi parlamenti hrvatskomu puku takove promjene uz najbolju volju njegovih zastupnika nedonašaju, vlade tadodjer ne. Dakle ni naši zastupnici ni naš puk, neće suzoriti, prestane li ovaj parlament, dođe li mjesto ove, druga vlada.

Skava sila za vremena, a Božja je pravda vječna. U nju se jedino još usfamo. Ako uza to još učine stogod dobra ljudi, koji su sada na vlasti, dobro; ako ne, neće biti dobro, okolice. Medju timi predlogi najžešći je

ali zato naš narod, koj se je do sada znao obraniti i očuvati, neće ni od sada izgubiti vjeru u Boga i u bolje dane, bez obzira na parlamente i na vlade!

Carevinsko vijeće.

Beč 5. marta 1900.

Evo Vam kratko izvješće o dalnjih trijedničnim zastupničkim doma.

Cetvrti je sjednica bila 28. februara, dakle na pepelnici. Trajala je od 11 1/4 pred podne do preko 5 u posle podne.

Više zastupnika podneslo je razne predloge odnosno se na olakšanje vojne službe. Doći će budi kada na red za razpravu i odluku.

Vlada podnosi popunjeno proračuna za tekucu godinu.

Zastupnici raznih stranaka podnose više upita na vladu i više peticija iz raznih krajeva i o raznih potreboća.

Počinje razprava o predmetih, koji su na dnevnom redu, najprije dakle predlogi o štrajku rudarskih radnika u Ostravi i okolisu. Govori prvi zastupnik Demel i okolišu. Govori, da i on ima sreću za nevolju radnika, ali da nemože stati uza socijalce, jer da treba braniti i kapital i gospodara, ne samo radnike. Za njim govori socijalac Cingr.

On je Čeh i veli, da mu teže ide njemački, ali ipak govori tako. Prigovara Demelu i brani stanovište radničko.

Roschmann isto tako. Za njim Roser, dobar starcić, koji nije socijalac, ali zagovara prešne predloge i upućuje vladu, da bi bolje pazila na sigurnost spreme, na strojeve i razračivanje, da radnici negube zdravlja i života bez potrebe. Isto tako neka bolje pripazi na rakačnice, kojih da je stotina u rudničkom okolišu, gdje je sada štrajk, pak da se u njih narod prekomjerno kvare pijaćem otrovnog pića.

Zaključena je o tom razprava, te svi oni govornici, koji su još bili upisani proti, biraju jednoga, a oni što bijaju upisani za predloge, biraju drugoga glavnoga govornika. Izabran je proti glavnog govornika Schucker, ljt Niemac, premda mu je krstno ime Zdenko, česko.

I on priznaje, da ima zla za radnike, ali nije zato, da se odmah zakon stvori u njihovu korist, kako žele socijalci.

On bi želio, da se sastavi jedno povjerenstvo od ljudi, koji znaju mesta i prilike, pak da se čuje njihovo mnenje.

Glavni govornik za predloge, inžinir Kastan, na glasu radi svoga znanja. Čeh, zagovara medju ostalim misao, da bi rudnike uglijenu moralu otkupili od njihovih gospodara država ili pojedine pokrajine, pak onda dostojno urediti odnose radničke. U Francuzkoj da je već u to ime sustavljen odbor, koji pronjeva pitanje i sva je prilika, da će doći do toga.

Pri glasovanju primljeno je jednoglasno svih devet predloga odnosnich

onaj, da se zakonom ustanovi samo osam-satna radoša.

Predlogi su dakle posli na socijalno-politički odbor nalogom, da ob onih, kojima se predlaže skraćenje vremena radošne odbor podnese izvješće u 14 danu, da pače po predlogu Kallana, najdalje do 12. marta.

Na predlog zast. Rosera proglašuje se socijalno-politički odbor javnim, to jest, mogu unij stenografi i svi zastupnici i može se sve u novinama objaviti, kako taj odbor razpravlja i odlučuje.

Predsjednik dr. Fuchs pita, bi li se dozvolilo, da samo one interpelacije, koje budu predložene prije neg započetne sjednice, budu tiskane u zapisniku sjednice od onog baš dana, a druge, koje budu podnesene tečajući sjednici ili na svrsi iste, neka se tiskaju jedva u zapisniku sljedeće sjednice. To je odobreno, jer inače nemože biti na dobu gołovo stenografsko, tiskano izvješće. A koliko je toga, razumijti će čitatelji našeg lista, ako jim kažemo, da ovo što smo mi u kraljevskoj ovdje o sjednici od 28. februara, ima knjižicu u obliku od dva „Oče budi volja Troja“, a stranica 62.

I to je jedan od manjih tiskanih zapisnika jedne sjednice!

* * *

Peta je sjednica bila četvrtak 1. marta. I tada, kao skoro svaki put, sila božja predloga, molba i upita, koje nebi koristilo priobčivali, jer se ne tiču naših krajeva. Samo treba da spomenemo tri upita zastupnika dra. Kreka, koje su da-kako podpisali i ostali zastupnici naše slavenske kršćansko-narodne svezne. Jedan je upit na ministra poljodjelstva, hoće li urediti odnose starih radnika u državnih i crkvenih šumah, druga na ministra unutarnjih poslova glede ceste Podrošto do Podbrda, na medju Krajiško-Goričkoj; treća na ministra finančnoga, hoće li sloboljšati položaj dnevničara.

Ovjerovljivo je na predlog legitimacionog odbora izbor zastupnika Hinterhuber, Hofer, Heller, Nuxera, Stipanski, Eichhorn, Kaizl, Tollinger, Bulat, Blažovski, Moysa-Rosochacki, Potocki, Türk i Fochler.

Prelazi se na dnevni red drugu točku, t. j. razpravu o vladinom programu, što ga je objavio ministar predsjednik g. dr. Körber u sjednici od 22. febra.

Prijavilo se je oko 50 govornika. Prvi govorio je dr. Grabmayer, član njemačkoga ustavovjernog velikog posjeda, to jest ljevice, liberalac. Liepo je govorio, još onako kako njegova stranka ne radi. Priznao je, da je program vladin vrlo baš i koristan, da bi trebalo izmiriti se u pitanju narodnom, da narod očekuje koristne radnje, koje ovih zadnjih godina nije vršio parlament. Poziva sve na mir, nesmisli nijedan misli na to, da podvrže sebi drugoga (Čeh Horice) dovikuje, mu: To je baš ono, što mi hoćemo! Strasi, da ako parlament ne bude mogao ni hteti raditi, da ga brzo neće imati. Sve liepo govor, ali na kraju se vidi kamo Niemac cilja i on strasi Čele, neka se pognu, jer štgod radi Česi i njihovi otci i tajni saveznici, da neće Niemaca odagnati od onud, gdje jim je mjesto po naravi i po povestji.

Za Grabmayrom oglasio se je Čeh dr. Plaček. Vladina izjava čini mu se kao poziv na gospodski šlov, pače i na stolu je već nesto. Zavedljivo je što sve vlasta obećaje da će biti na stolu. Kad čovjek dobije poziv na takav objed, prije nego li se odazove treba da promisli i na to, hoće li moći uzvratiti. No, ali toga se nije ovdje bojati, jer sve što vlasta kapi potrošiti, neide iz njezinoga, nego iz našega řepa.

Vlasta bi bila moralna reči, hoće li ili ne, poštovati ju i obstojeće zakone, za ono što ima tekar biti, manje ga je briga. Ono pitanje o poštivanju obstojećih

zakona, bilo bi drugdje smješno, ali u Austriji nije. Ukinuti su se jezikovne naredbe ali je ostao zakon, kojega su ove samo tumačile, te zakon od 1827., od 1848., pak članak 19. temeljnog zakona od 1867., koji svi priznавaju, češkoga jezika jednokopravnosti sa njemačkim. Dakle u poslici ukinuti jezikovnih naredbi, moralo se je uzdržati jednakost obiju jezika i u unutarnjem uređovanju. Mjesto toga naredio je bivši ministar Kindinger, da se u unutarnjem uređovanju imu rabiti samo njemački jezik.

Česi će činiti obstrukciju, kaže govornik, prečiti će rad parlamenta, dokle god jin ne budu priznana ujihova prava. Čim se to dogodi, eto njih mirene. Dodjeli do absolutizma, ovi će ga snašati, ali će biti dokazano, da proti njihovoj volji neinože bili parlamenta. Nije osvrdočen, da vlasta hoće izvršavati jur postojeće zakone, zato Česi odbijaju onaj poziv vlade, zahvaljujući se na njem.

Za Plačekom govorili su Niemci Pergelt i Prade, braneći oba štanovišta lievica Niemaca, priznavajući vlasti, da je objavila dobar program, ali ujedno stručei joj, da nesmisli popustili Čehonjega u koliko bi se s Niemci dogovorilo. Za njimi je govorio vitez Wassilkow, od mala zastupnik, Rusin bukovinski, Branio je ljuto pravice svoga naroda proti Rumunjem i u vladinom postupku, dokazivao je, kako su baš Rusini starosjedoci u zemlji Bukovini i kako je njih tomo većina, a kako jim se godi.

Ta se je razprava poslije Wassilkova govor prekinula, pak je dr. Dvorak, temeljno poduzim govorom svoj predlog, da se ukinu patent od 20. aprila 1854. To je onaj zakon, po kojem te polit. oblast može zatvoriti i inače globiti, često za stvar neznačniju i gdje nisu na ništa za mislio.

Ministar Körber odgovara, da je ono pravi zakon, pak ne može ga se ukinuti nego zakonom. Ali da vlasta na to misli i da će o tom proučavati.

Zast. Wolf postavlja još neki predlog manje važnosti. Ne prima se.

Zast. Bassevi predlaže, da se vladine osnove o željeznicah, budu zanimajući celu državu, odmah upule na željeznički odbor, bez prvog čitanja, to jest, da ob onih predložio ne bude sada nikakve razlike, nego tek u drugom čitanju, to jest, kada odbor podnese svoje izvješće.

Predlog je primljen. Sjednica je počela u 11 ura, a svršila je u 5 po podne. Zapisnik o njoj ima 67 strana.

* * *

Sesta sjednica bila je u petak 2. marta. Opeta po običaju množina predloga i upita; za nas vredue su spomenute petice raznih občina štajerskih, da državne uprave i sudbene oblasti imaju računi slovenski i da se za sve slovenske krajeve ustanovi prizivni sud u Ljubljani.

Dr. Čebakovsky, novo izabrani zastupnik Čehi, da je u toj sjednici svečano obećanje, pak izjavu, da se pridružuje takožvanom državnonapravnom protestu českih zastupnika, t. j. da to, što izabraniči českoga naroda sudjeluju u bečkom parlamentu, neima biti od škode pravican kraljestva českoga.

Ministar Željeznička odgovara na neke interpelacije u tih poslovin; netiču se našli zemlja, zato ih ispuštam iz izvješća.

Prelazi se na dnevni red, t. j. na razpravu o vladinoj izjavi glede njezinoga programa.

Njemački korenjak Wolf kaže, da sve što je vlasta postavila u svoj program neće ništa vrediti, pače neće se moći izvesti, ako se neuveđe njemački državni jezik. To je temelj, na kojem se može drugo graditi, inače da će zgrada propadati. Završio je svoj govor s tim, da neće reći, da država mora živiti, ili neka žive, nego će reći, da Bog pozivi upravu u Galiciji, gdje da vlasta pušta u miru one činovnike, proti kojim se izna-

Za njim, govoril Čeh dr. Stransky, To je jedan od najduhorljivijih govorova, što jih se čulo u ovo tri zadnje godine.

Nemilo je Stransky razrešio da dlake vladinu izjavu i dokazivač, kako nemboze biti govor o mirnom radu i načelu, dok se čestomu narodu nedaju, baš u unutarnjem uređovanju čeških kolari češki jezik. Oborio se je ljuto na dra Grabmayera, koji sada tobožno poziva na mir, a do sada je on na čelu svoje stranke iz tih podupirati najveće nespodobe, sto su jih u parlamentu činili radikalni Niemci. Stransky ima od Boga taj dar, da atko mu koji štgod protivnoga dovikne, odmah se nadje na biljezi, pak mu jih od kroji i pobije ga svojimi răzuži, da je milota.

Silno se je povlađivalo njegovomu govoru, a na koncu mnogi su mu čestitali. Dakako, da je i on proti uvedenju njemačkoga jezika, kao državnoga, jer kamo bi se došlo; onda bi narod bio za plašnike, a ne oni za narod.

Poslije Stranskoga govorio je od našega kluba štajerski zastupnik kanonik dr. Gregore. Ni on nećeckuje osobite koristi od vladine izjave. Pitaju je jezikovno mora se urediti za sve pokrajine istodobno, a ne samo za Česku i Moravsku. Nabroja neke temeljne locke, po kojih bi se to imalo dogoditi za slovenske kraljevine. U Ljubljani morao bi se ustanoviti prizivni sud za Slovence Kranjske, Štajerske i Koruške.

Za nas se znade samo kad nas trebaju. Po Istri je dvadesetak tisuća hrvatske djece bez nauke, a lani se je general Garibaldi slavio u Trstu i Lloyd da mu je dao parobrod za vožnju. I u Dalmaciji podržavalo se je Talijanstvo, dokle se nisu pobojali godine 1859. da će onamo Garibaldi, pak da će preko te pobunjene zemlje provaliti u Ugarsku i pobuniti ju. Onda tekar su se domisili na Hrvate i poslali tamno generala Radića. Radić je pustio, da narod očituje slobodno svoju volju i eto li u čas od tobožne talijanske zemlje, čiste hrvatske Dalmacije.

Kad su imali poči zaposjeti Bosnu, poslali su Madjara Szaparoga. Dobio je batina. Onda tekar spamilili su se do Hrvata Filipovića i Srbina Jovanovića. Oni su Bosnu osvojili, ali upravljati ju nisu smjeli nego je izručena opet Niemcem i Madjaram.

U zastupničku kuću moralo bi se biti na temelju občenitoga prava glasovanja. Onda bi se ljudi lagje nagodili i mirno dalje radili. I Gregore su mnogi poslušali, te mu na koncu govoru čestitali. Ministar-predsjednik Körber tunaci program vladin; osobito izlje, da mu je stale do toga da se umanj ovo, nepouzdanje, što se je uvriježilo medju pojedini strankami. Nadalje se, da će se napredovati i uspijeti sa češko-njemačkom nagodom.

Prekida se ta razprava, a započima opet ona o ukinetu zakona od 20. aprila 1854., o čem je bilo već u predloženoj sjednici govor. Govori za ukinuće socijalist Resel, pravdujući se često sa antisemitom Bielohlavkom. Taj Bjelohlavak vije naš čovjek, kako bi mu imao kazalo, nego je Niemac proti Židovom. Čudak je, jer mnogo drugim upada u besjede, ali jih reče i dobrish.

Ta je sjednica trajala od 3. do 8½ po podne.

* * *

Sedma * jednica bila je u subotu 3. marta. Razpravljalo se je opet o vladinom programu.

Gоворili su Niemci Peschka i Mengera, socialist Daszinsky i Čeh Pacák.

Mengler je livalio vladin program, ali on zahtjeva neke se zakonito uvede njemački jezik kao običenit.

Pacák mu je žestoko prigovarao, da se Česi ni drugi slovenski narodi ne doju pod jarom. Daszinsky udarao, je ljuto na upravu u Galiciji, gdje da vlasta pušta u miru one činovnike, proti kojim se izna-

šaju na vidjelo razne zlograje, kako jih je i on sam jur mnogo izkratio. Onim, kojim je krvica učinjena, trpe a činovniku, koji se ogrijevi svoje dužnosti ništa se hedogdi.

Razprava je završena i buduća sjednica uređena za sredu 7. marta 11. ujutro.

Politicki pregled.

U Puli, dan 7. marta 1900.

Austro-Ugarska. O razpravama u carevinskom vjeću vidi drugi članak.

Jedne češke novine pripravljaju svoje čitaoca na razputst carevinskog vjeća, za što da imade ministarstvo punomoć, koju da će upotrebiti čim se izjavovi poslednji pokus o uzpostavljanju parlamentarnoga ravnovesa.

U susjednoj Gorici sazvali su privaci narodno-napredne stranke slovenske jednomislenike na saštanak, na kojem će se utvrditi program nove stranke. — Takožvana autonomska stranka na Rieci odpošala je u Budimpeštu veliku deputaciju, koju predvodi bivši načelnik Mayländer i koja će zamoliti ministra-predsjednika, da bi dao čim prije razpisati izbore za grad Rieku. — U sjednici 7. m. izabran je za L. podpredsjednika Niemca Prade sa 163 glasa, kandidat kršćanske zveze d. r. Začek dobio je 93 glasa.

Srbija. Iz Biograda pišu, da se tamo očekuje pomilovanje vodja radikalne stranke, povodom godišnjice proglašenja Srbije kraljevinom. Osim vodja radikalne stranke, da će biti pomilovani i drugi kažnjenci.

Bugarska. Knez Ferdinand nastoji predobiti velevljači za svoju načinu; da proglaši naime kneževinu Bugarsku kraljevinom. U subotu proslavljen je u Sofiji „svečanim“ načinom godišnjica oslobođenja kneževine.

Italija. U petak svršila je u talijanskom parlamentu razprava o izvanrednih vladinim naredbama. U glavnoj razpravi dobita je doduše vlasta većinu, nu ona uvidja i sama, da će težko izići pobjedonosnom u pobjednoj razpravi.

Rat u južnoj Africi. Nakon poslije poraza povukli su Boeri svoje čete sa engleskog zemljišta, te se pripravljaju na odpor u vlastitoj zemlji proti engleskim navalama. Oni imaju pod raznim zapovjednicima do 50.000 momaka, koji su pripravljeni žrtvovati svoj život za slobodu domovine.

Franina i Jurina.

Fr. U Vabrigi da občenit gospodar nijihovim podrepnicima, da će njim vero zidati talijansku školu.

Jur. Aj bi vero bolje storili Porečani, da onim podrepnicima kuće pokriju i pokrpu, zač će njim dolasti.

Fr. Ča jemenu tako?

Jur. Ako neviruješ, skoči malo tamо, pak ćeš viditi, da su gospodski podrepnici najveće mizerije.

Fr. Joh ea ti mieni povidis!

Domace i razne vesti.

Sjajan pogreb g. Ivana Šabec obavijen je prosloga četvrtka uz mnogobrojno sudjelovanje svih slavenskih slojaca grada Trsta, njegove okolice i susjednih zemalja. Krasan lies bijaju položen u mrtvački voz 1. reda, kojemu bijulu upregnuta 3. para konja. Za mrtvačkim vozom isao je drugi voz pun dragocjenih vjenaca, a za tim veliko mnoštvo rođajućih prijatelja i stotovlja pokojnikovih. Sprovod predvodio je župnik i počastni kanonik preč. g. Fabris sa više svećenika. U crkvi sv. Antuna novoga odjepvane bijahu mrtvaciće molite, lies blagoslovljen, te odatle odvezen na groblje sv. Ane.

Velevrednomu pokojniku kličemo još jednom: Vječni ti pokoj blagi Ivan!

Članovi e. k. kotarskih školskih vjeća izabrani od zemaljskoga odbora. Sl. zemaljski odbor, za Istru izabran je sljedeću gospodu kao svoje povjerenike u e. k. kotarsku školsku vjeću Istre. Za kolar Koparski: dr. F. Bennati, dr. J. Bubba i P. Madonizza; za kolar porečki: dr. M. Campitelli; N. Corva-Spinotti i dr. F. Sibisa; za kolar pazinski: dr. G. Costantini, dr. I. Cleva i dr. G. Vareton; za kolar voloski: dr. P. A. Gambini, g. Grossmann i dr. E. Costantini; za kolar lošinjski dr. J. Catarinich, dr. I. Chersici i I. Hreglich. Za sve kotare Istre, za talijanske i za hrvatsko-slovenske pučke škole, izabran je sl. zemaljski odbor za Istru 18 članova e. k. kot. školskih vjeća, a među njima neima ni jednog a Hrvata ili Slovence. Ovi nemaju niti jednoga svoga člana u zemaljskom školskom vjeću, a sada će biti absolutni gospodari i u e. k. kot. školskih vjećima. Pač da neima u Istri pravice!

Sastanak talijanskih zastupnika Istre. U novinama čitamo, da su se prošle subote u Poreču sastali zastupnici talijanske vjeće na islandskom saboru, da vječaju o tom, kako bi se dalo uređiti povišnji odnosaj, napraviti zastupništvo hrvatskoga i slovenskoga naroda Istre.

Zaušnica e. k. namjestničkomu perovodjiju. Tršćanskoj Edinstvu javljaju iz Poreča, da je tamo na plesu „Legge“, sin jednoga talijanskoga zastupnika na arevinškom vjeću, prisio zaušnicu jednomu e. k. namjestničkomu perovodjiju. Bog bi ga znao, hoće li se i to zahašurili!

Učiteljski sastanak u Puli. Dne 26. pr. m. sastadio se učiteljski izaslanici svih kolarata Istre, hrvatske i talijanske narodnosti u Puli, da skupno odgovore na upite pokr. zastupnika gospodina dr. Gheresa, upravljene pojedinim učiteljima. Neko, da pobrjam, pojedine zaključke, već ču u kratko javiti, tok sjednice. — U 10. satu prije podne sastala se redoma gg. učitelji, pred šk. zgradom na trgu „Aliighieri“. Upoznav se međusobno, krenuše u 1. razred muške učionice, gdje vječaju do $\frac{1}{2}$ sata poslici/podne. U to vrijeme spoznali su jednoglasno zaključak glede svih odgovora tijekom gledišta škole. Raspravljalo se najme o osnivanju pučkih škola, o dobi obveznosti na polazak učionice, o dječjim vrtovima, o poljodjelskim i obrtnim školama itd. U $2\frac{1}{2}$ sata poslijepodne nastavljali se rasprava, gledi odgovor na drugo pitanje, koje se tiče učitelja i njihovih paci. Zaključilo se među ostalim jednoglasno da se nema dijeliti sadashnje pučke učionice u gradsko i seoske i da imat će učiteljsku biti jednaka na selu, kao i u gradu. Ovo je saslušati pravedno, jer sv. učitelji imaju jednake škole, jednake dužnosti i jednake troškove. U gradovima troše učitelji više, nego što ih imaju na salumu, ali je, za to zivez, skolanje djeci, i u selu i u gradu, učenje isto u gradu? Kod ovog sastanka kako već rekli bilo je, zastupano po izaslanicima čitavo učitelstvo Istre, pa je nadje, da će se uslijediti jednoglasan vapaj ovog blednog stalskih, kojemu priznaje svatko uživeno djelovanje, ali se malo tko sjeća, da bi se prema tomu imala i pristojna plaća odmeriti.

Ovdje mi valja istaknuti, da je kod

vele razprave vladala koligacija: ljubav bez razlike narodnosti, što mislim, da će uspješno djelovati za našu stvar.

Jedan izaslanik.
Iz Žbandaja. Obziru na viesi u br. 9. časne „N. Sloga“ izvolete objelodanih sljedeći škol. zapiskom slavne školske komisije od dne 10. novembra 1898., gledi naše pučke škole: 1. Prve školske godine imati će se podižati u školi jedino hrvatski. 2. Od druge do slijedeće godine neće se podižati u školi jedino hrvatski. — Mislimo da obe točke jesu s. svim jasne, i svakomu razumljive. Ovo odgovara pravoj potrebi. — Posto dotični „Zapisnik“ bijase zakonito od svih školskih oblasti potvrđen, po tomu sudjelno, da će svjoge glavu nikomu ne dopuniti nijesući ništa u naših školskih stvari, a koji je učinio, s. v. e. školske oblasti, to ne treba vjerje dokazivati onim, koji li se to tice! — U ostalom mi gojimo evstu nadu, da ih nadležnim mjestima neće pripustiti, da se u krši zakon! Jer inace što bi nitorao prosti puk misili u kakvo lumičari žikoni?

Tko zateže sa občinskim izbori?

Mošćenčić? Od tamo pišu, nam 5. t. m. Mjesec agusta 1899. izteko je trogodišnji rok našemu občinskomu zastupniku. Očekuje smo, da će se obaviti novi izbori i bar pod konac prošle godine, ali je prošla ona godina i dva mjeseca tekue, a o izborih ni glasa. Čudimo se političkoj oblasti u Voloskom, da tri takovo protuzakonito stanje u svojem području. Da je na celu ove občine osoba násega povjerenja, naših misli i težnja, gospoda na Voloskom pozvala bi ju bez dvojbe na red, ali posto sjedi na načelničkoj stolici muž, koji uređuje talijanski proli občinioj želi, ovoga pučanstva, i koji nezadaj g. kot. kapetanu mikavki brigi u narodnostim pogledu — to se ga puni da vlast protuzakonito već od agusta prošle godine anno. Ovim pozivljemo sve one, koji su dužni na to paziti, da se zakon vrše, neka učine njihove dužnost, jer inace udariti čemo u druge strune, te neće svakomu biti drago, da se i više razkriju neki oltarići.

Nesreća na moru. Iz Mošćeničke Drage pišu nam 4. t. m. U četvrtak poslijepodne odjedrilj je iz naše Luke brodica (braceria) „Santa Marina“ put Rieke. U njoj bila tri osobe, t. j. dva mornara Ivan Grabrovac i Antun Kumlić, te jedan starac imenom Gašpar Grabrovac, sve iz ove občine. Pali do pred samu luku, nečku učinile strid, premudi bijase vetr i neumno more. Preš samom luku prevrnuo vjetar brodici i naši nešretnici nadješće smrtili. To se dogodilo oko 6 sati podvečer. Sa nekaj brodova cilio se je vapaj nešretnih mornara, ali radi daljine i nevremena ne moguše nešretnikom na pomoći.

Kasnije oaslo se je oslanaka ladice uz našu obalu, nu nešretnikom neima još traga. Svu trojcu žale njihove obitelji i znaci, jer bijahu mnogo poznate i poštene osobe.

Potres u Trstu očutili su u nedjelju na večer nješto, prije 6 sati. Istodobno očutili su potres i u nekaj sjevernih gradova Italije.

Svjetska izložba u Parizu. Na dan Uskrsa, 15. aprila t. g. imala bi se otvoriti svjetska izložba u glavnom gradu Franceske, u Parizu. Franceska vlasta opredjelila je za tu izložbu 180 milijuna franaka. Sve ogromne palace na izložbu biti će do malo gotove. Svaka država imati će svoju palatu za svoje izložitelje. Najveća biti će staklena palata za elektriku i to 1275. stopa duga, 250. stopa široka.

Na tu izložbu počititi će imućnici svih naroda i sa svih strana sveta. Izložbu posjetiti će carevi, kraljevi i manji vladari, evstu nadu, da ih nadležnim mjestima neće pripustiti, da se u krši zakon! Jer inace što bi nitorao prosti puk misili u kakvo lumičari žikoni?

Državita kradja. Na medju-kastavsko-rečkoj, u selu Kantridi počinjeni je bijase 2. t. m. u $7\frac{1}{2}$ na večer državita kradja. U dućanu tamošnjega trgovca i gospodinjara Ivana Slavića iz županije Perenici — a tamo naštenjenog — uvukose se tatovi, te odnesu u gotovom novcu 150 for. Srećom opazio je g. Slavić na vreme kradju, te stvar priobči mjestučnom oružničtvu, koje se je dalo odmah u potjeru za tatovi. Pošli su najprije na Rieku i odavle na Sušak i tuj njim je poslu na rukom učinili dvojicu tatova, i to obojicu Tajića. Jedan se imenuje Giuseppe Bortone rodom iz Fiumicella (Furlanija), a drugi Alessandro Zainardo iz Trevisa u Italiji. Kod svakoga od njih nadješe veću svolu novca, u svemu okolo 150 for. Ova dvojica priznaje, da njim je pomogao počinili kradju i treći Talijan, neki Giuseppe Dolago, koga učinile kasnije na Rieci. Nebi li tamošnje oblasti malo bolje pripazile na ovakve dolepuhe iz „bluzene“ zemlje?

Gostovi u Opatiji. Iz imenika gostova u Opatiji doznamo, da bijase tamo od 1. septembra prošle godine 3730. stranaka sa 6967 osobama. Od 18.—25. febrara nadješe tamo 456 osoba; dne 25 febrara bijase tamo 1553 gostova.

Novacene u Istri. U Krku biti će novacene dne 20. i 21. marta, Cresu na 23. marta, a Malom Lošinju na 26. marta, u Poreču na 28. i 29. marta, u Bužu na 31. marta i na 2. aprila, u Voloskom na 17., 18., 19. i 20. aprila, u Kopru na 23., 24., 25. i 26. aprila, u Piranu na 28. i 30. aprila, u Puli na 7., 8., 9., 10., 11. maja, u Rovinju na 11.

maju, u Buzetu na 26., 27. i 28. marta, u Pazinu na 30. i 31. marta te 2. i 3. aprila, u Motovunu na 9., 10. i 11. aprila.

Sa Ilirika kod Lošinja nam javljuje, da se tamo na 19. februara vjenčao domaći vrli sin Ivan Jadrošić pok. Pavle sa dražesnom gospojicom Marijom Budinić. Tom se prilikom nije zaboravilo niti Ćirilo-Metodove družbe, za koju se je skupilo K 11. Srdačne čestice mladencima! (Neka izvine g. dopisnik, što njegov dopis niesmo mogli u cijelosti doneti, radi nestasice prostora. Op. ur.)

Zabava u Mihotićih. Na putni utorak priredila je mihotićka čitaonica zabavu sa plesom, koje čisti dohodak bijase namjenjen družbi S. C. i M. Premda bijase dan kisovit, ipak je već rano poslije podne vrnila cesta od množine ljudstva, što se bijase sakupilo iz obližnjih mjesta, da prisustvuje zabavi. Već prije urečenog sata bila je dvorana čitaonice punete gostovima, te se je moglo i ovom prilikom uviditi, da čitaonice prostorije podnipošto ne odgovaraju više današnjim potrebam.

Što se tiče same zabave, istaknuti ćemo samo občenito, da je sve teško gladko i da su se sve točke rasporeda odigrale na sveobče zadovoljstvo. Sa zadovoljstvom možemo zabilježiti, da je i materijalni uspjeh ove zabave bio vrlo povoljan, jer čisti dohodak iznosi oko 200 kruna. — Sada samo još jednu opazku: U Liburniji priredjuje se na više mjesta zabave, ali nigdje nisu te zabave tako jednostavne a ujedno ugodne, kosto baš u Mihotićih. Tude vidis kineta sa advokatom, svećenikom i činovnikom, finije gospodje i gospodice sa djevojkama kmetske ruke — pa ipak sve se liepo gleda, sve se veseli složno i u prijateljstvu. Tude nema nikakve ukočenosti i svušnog gospodstva, a što je pak važnije, tu se nalaziš u čisto hrvatskom družtu, pa se nije bojati, da će se kasnije kakav dočepuli podrugivali, da je bio na „čičkoscim“ plesu.

Pozor na krive novce. Diznajemo, da se je u Istri raztrusilo mnogo krivoga novca, osobito novca od 1 krune. Prevareno bijase već do sada mnogo osoba. Radi toga upozorujemo svakoga na to, da pazi dobro, kakav novac prima, i ako mu dodje u ruke krivi novac, neka to oblasti prijavi.

Nove smotke u Dalmaciji. Čitamo u tamošnjih novinah, da je tamo uvedena u promet nova vrst smotaka pod imenom „Dalmatiner“. Iz tabaka, koji neraste na hrvatskoj gradi prave eto „Dalmatinere“. Sve da, samo ne hrvatski!

Mužka podružnica družbe sv. Ćirila i Metoda za Istru obdržavati će u nedjelju, dne 11. ožujka 1900. u 2 sala po podne u prostorijama družbe „Bratinstvo“ u Voloskom, svoju redovitu go-

Javna zahvala.

Podpisane obitelji zahvaljuju se iz dubine srđa za tolike ganutljive dokaze srdačnoga saučešća počodom težkoga udarca, koja ga je njima namenila providnost božja, pozavaj u vičnosti njihovog dobrog i nezaboravnog.

I V A N A.

U prvom redu zahvaljujemo se sl. odboru „Tršćansko posuđilnice i hranilnice“ za tolike dökaze ljubavi do blagopokojnoga; zatim „Slavjanskoj čitalici“ i „Delavskomu podpornomu družtu“ što se na toli krasan način sjetiš pokojnoga člana; nadalje svim darovateljem prekrasnih vjenaca i onoj gospodi, koja izkazala svoje sučestvo i time, što podariše naša narodna družtvu; konačno svim onim, pojedincem i zastupnikom korporacija, koji dođe iz Blizzi idaleka, da u veličajnom sprovođu izkažu pokojniku zadnju počast i da na toli slijaju način počaste uspomenu premilog pokojnika. Sviima budi izvršena srdačna u oči težkili časovi!

U Trstu, 2. marta 1900.

Obitelji Šabec-Abram.

